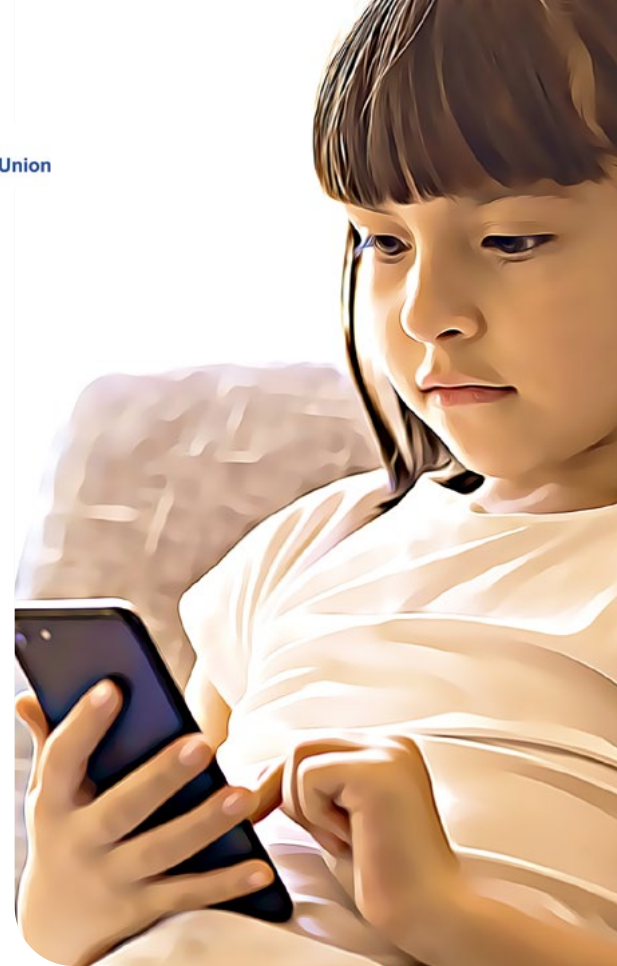

Ανακάλυψη ή Αποκάλυψη;

Η έρευνα έχει επανειλημμένα καταδείξει ότι τα παιδιά δε συζητούν εύκολα τα ζητήματα σεξουαλικής κακοποίησης που έχουν υποστεί, για διάφορους λόγους. Αυτή η δυσκολία αντανακλά το τραύμα, το επίπεδο ελέγχου και εξαναγκασμού του δράστη καθώς και τον φόβο του παιδιού για την αντίδρασή μας. Επομένως, ο τρόπος με τον οποίο ανακαλύπτουμε τη σεξουαλική κακοποίηση που έχει υποστεί ένα παιδί, θα πρέπει να αποτελεί παράγοντα για τη λήψη της κατάλληλης επαγγελματικής υποστήριξης.

Εάν η κακοποίηση έχει καταγραφεί, ο αντίκτυπος στο παιδί θα είναι μεγαλύτερος και μπορεί να ενισχύσει την απροθυμία του παιδιού να το μοιραστεί με οποιονδήποτε, από φόβο μήπως οι άλλοι (συμπεριλαμβανομένων των επαγγελματιών) δουν αυτές τις εικόνες. Η κατανόηση της διαφοράς μεταξύ ανακαλυφθείσας και αποκαλυπτόμενης σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών θα συμβάλει στη μεγιστοποίηση της δυνατότητας συνεργασίας του παιδιού και της οικογένειας μαζί σας, ελαχιστοποιώντας παράλληλα την πιθανότητα περαιτέρω βλάβης που μπορεί να προκαλέσει η διερεύνηση ή οι παρεμβάσεις στο παιδί και την οικογένειά του.

Ανακάλυψη

Η ανακάλυψη υλικού σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών (CSAM), δύναται να ανιχνευθεί χωρίς να το πει το παιδί σε κανέναν ή χωρίς να μπορεί να το πει. Είναι πιθανό το παιδί να γνωρίζει την καταγραφή και να μην μπορεί να πει, ή να γνώριζε την κακοποίηση αλλά όχι ότι καταγράφηκε, ή ότι κοινοποιήθηκαν φωτογραφίες ή να αγνοεί εντελώς την κακοποίηση και την καταγραφή της.

Το υλικό σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών μπορεί να ανακαλυφθεί μέσω των ηλεκτρονικών συσκευών ενός ατόμου ή επειδή αναρτήθηκε σε έναν ιστότοπο ή διαμοιράστηκε απευθείας. Θα μπορούσε επίσης ένας γονέας να έχει δει μια φωτογραφία ή μια συνομιλία σε ηλεκτρονική συσκευή του παιδιού, ή ότι ένα άλλο παιδί έχει εμφανιστεί ή έχει κάνει μια ανώνυμη κλήση στις αρχές.

Εάν θεωρήσουμε την αποκάλυψη ως μια διαδικασία, τότε η ανακαλυφθείσα κακοποίηση θα αφαιρέσει από το παιδί τη δυνατότητα να επιλέξει την ώρα ή το άτομο με το οποίο θέλει να μιλήσει. Το παιδί δεν θα έχει την ευκαιρία να προετοιμαστεί για να συζητήσει θέματα που μπορεί να θεωρεί ενοχλητικά και προσωπικά. Μπορεί να μην γνωρίζει καν τις λέξεις για να περιγράψει την κακοποίηση και δε θα έχει χρόνο για να βρει και να αντιληφθεί αυτές τις λέξεις. Αυτά τα συναισθήματα, σε συνδυασμό με τον πιθανό φόβο του δράστη ή των πράξεων του επαγγελματία, θα αυξήσουν την πιθανότητα το παιδί να μην θέλει να μιλήσει για την κακοποίηση και να είναι πιο πιθανό να την αρνηθεί, να πει ότι ήταν συναινετική ή να αρνηθεί να εμπλακεί.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, το παιδί μπορεί να εξαναγκάστηκε, μέσω της πειθούς ή του εκφοβισμού, να πιστέψει ότι είχε μια επιλογή και, ως εκ τούτου, να μην θεωρεί ότι έχει υποστεί σεξουαλική κακοποίηση.

Αποκάλυψη

Σε αυτή την περίπτωση το παιδί έχει πει ή υποδείξει σε ένα άτομο τι του έχει συμβεί, μερικές φορές είτε δίνοντας πλήρη είτε συχνά μόνο ένα μέρος της κατάστασής του. Η αποκάλυψη θα πρέπει να θεωρείται ως μια διαδικασία και όχι ως ένα μεμονωμένο γεγονός, με το παιδί να επεξεργάζεται τι έχει συμβεί, πώς να πει και ποιον μπορεί να εμπιστευτεί. Η αποκάλυψη μπορεί να μην είναι σκόπιμη και η κακοποίηση μπορεί να εντοπιστεί μέσω περαιτέρω συζητήσεων με το παιδί.

Αρχικά, οι αποκάλυψεις είναι συχνά περιορισμένες καθώς το παιδί δοκιμάζει την απάντησή μας και μπορεί να θέλει να ελαχιστοποιήσει τυχόν συναισθήματα ενοχής ή ντροπής. Ο αντίκτυπος του τραύματος μπορεί να κάνει ένα παιδί να δυσκολεύεται να θυμηθεί τα γεγονότα διαδοχικά και οι επαγγελματίες πρέπει να προσαρμόσουν οποιαδήποτε ερώτηση για να το ανακαλέσει.

Πολύ λίγα παιδιά επινοούν ψευδείς ισχυρισμούς. Είναι σύνθετο φαινόμενο τα παιδιά να ανακαλούν τις αποκάλυψεις στις οποίες έχουν ήδη προβεί, επειδή δε θέλουν να έρθουν σε επαφή με τους επαγγελματίες και συχνά βρίσκουν τη διαδικασία επίπονη. Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη τι έκανε το παιδί να προβεί στην αποκάλυψη. Θυμηθείτε ότι ο δράστης θα έχει κάνει πολλά για να προσπαθήσει να εμποδίσει αυτό να συμβεί και θα έχει πει στο παιδί ότι θα κατηγορηθεί, δεν θα γίνει πιστευτό ή ότι μπορεί να το φροντίσει. Το τραύμα της κακοποίησης μπορεί τώρα να υπερσχύει έναντι των ελεγκτικών μηχανισμών των δραστών.

Όλες οι αποκάλυψεις και οι ανησυχίες θα πρέπει να γνωστοποιούνται στον αρμόδιο προστασίας του φορέα σας και να γίνεται μια καταγραφή των όσων είτε ή έκανε το παιδί, να χρονολογείται και να υπογράφεται. Δεν θα πρέπει να καλούνται τα παιδιά να προβούν σε καταγραφή του ιστορικού της κακοποίησής τους, εκτός εάν αυτός είναι ο μόνος τρόπος που αυτά μπορούν να το επικοινωνήσουν.

Τι να κάνετε

- Να είστε ξεκάθαροι σχετικά με τον λόγο για τον οποίο μιλάτε στο παιδί και την οικογένειά του για οποιοδήποτε περιεχόμενο ή εικόνες που έχετε ανακαλύψει και φροντίστε να τους εξηγήσετε το λόγο.
- Να έχετε υπόψη σας ότι το παιδί έχει χάσει πλέον τον έλεγχο της πληροφορίας. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τη δύναμη που έχει ο δράστης, μπορεί να κάνει το παιδί να αισθανθεί πολύ αποδυναμωμένο. Όπου είναι δυνατόν, συμπεριλάβετε το παιδί στη λήψη αποφάσεων και εξηγήστε γιατί λαμβάνουν χώρα ορισμένες ενέργειες.
- Μιλήστε στο παιδί σε ένα μέρος όπου αισθάνεται άνετα, αλλά όχι στην κρεβατοκάμαρά του ή σε άλλα ασφαλή δωμάτια, έτσι ώστε οι αναμνήσεις από την κακοποίηση να μην συνδέονται με αυτά τα δωμάτια.
- Καθησυχάστε το παιδί εάν δεν έχετε δει τις εικόνες της κακοποίησής του. Το παιδί μπορεί να ντρέπεται όταν οι επαγγελματίες με τους οποίους συνομιλεί έχουν δει τις καταγεγραμμένες εικόνες.
- Να θυμάστε ότι το παιδί και οι γονείς μπορεί να μην γνωρίζουν τι περιέχουν οι εικόνες, γι' αυτό εξηγήστε, με κατάλληλο τρόπο και ευαισθησία τι περιέχουν και συνοπολογίστε τον κίνδυνο για το παιδί, όταν αυτές οι πληροφορίες κοινοποιηθούν στους γονείς/φροντιστές.
- Σκεφτείτε τυχόν αδέρφια του παιδιού. Μπορεί επίσης να έχουν υποστεί σεξουαλική κακοποίηση μέσω της τεχνολογίας ή μπορεί να έχουν σύγχυση σχετικά με το τι συμβαίνει.
- Αμφισβητήστε τυχόν καταγραφές ή όρους που χρησιμοποιούν οι επαγγελματίες και υποκρύπτουν κατηγορίες προς τα θύματα.
- Εξερευνήστε τι υποστήριξη μπορείτε να δώσετε στους γονείς. Υπάρχουν πόροι, τοπικοί ή εθνικοί, που θα μπορούσαν να βοηθήσουν περαιτέρω την οικογένεια;
- Ανιχνεύστε, εφόσον χρειάζεται, εάν το παιδί έχει ήδη εντοπίσει έναν έμπιστο ενήλικα για να προβεί στην αποκάλυψη και εάν αυτός ο επαγγελματίας μπορεί να βοηθήσει περαιτέρω το παιδί σε μεταγενέστερο στάδιο.
- Ρωτήστε εάν έχει γίνει κατανοητό εάν υπήρχε κάποιος συγκεκριμένος παράγοντας που έκανε το παιδί να προβεί στην αποκάλυψη; (Μπορεί να έχουν χρησιμοποιηθεί πρόσθετες απειλές ή αυξημένος φόβος, για τους οποίους θα πρέπει να καθησυχαστεί το παιδί. Αυτό θα πρέπει να ληφθεί υπόψη σε οποιαδήποτε εκτίμηση κινδύνου).

Τι να μην κάνετε

- Υπό οποιοσδήποτε συνθήκες, μη δείξετε τις εικόνες στο παιδί ή στους γονείς ή ζητήστε από τον γονέα/φροντιστή να κοιτάξει οιαδήποτε από τις ηλεκτρονικές συσκευές των παιδιών για περαιτέρω υλικό παιδικής σεξουαλικής κακοποίησης.
- Μην πιέσετε το παιδί να προβεί σε δήλωση χρησιμοποιώντας φράσεις όπως: «Με το να βγείτε μπροστά θα βοηθήσετε να σταματήσει να συμβαίνει σε άλλους».
- Μην πείτε σε ένα παιδί ότι «Η εικόνα είναι στο διαδίκτυο τώρα, δεν υπάρχει τρόπος να ελέγξουμε ποιος τη βλέπει και δεν μπορούμε να την ανακτήσουμε». Αυτό μπορεί συχνά να κάνει το παιδί να αισθάνεται αβοήθητο, καθώς η κακοποίησή του δεν τελειώνει, εφόσον τη βλέπουν κι άλλοι. Αυτό μπορεί να μην συμβαίνει πάντα. Υπάρχουν μέτρα που μπορούν να ληφθούν, αλλά ούτε και είναι απόλυτη λύση. Οι επαγγελματίες πρέπει να είναι ξεκάθαροι με το παιδί και την οικογένειά του σχετικά με το τι μπορεί και τι δεν μπορεί να γίνει σε σχέση με τις εικόνες, αλλά αυτό πρέπει να γίνεται με ευαισθητοποιημένο τρόπο.

Σκέψεις

- Εάν οι εικόνες ελήφθησαν από άλλο παιδί, έχει εξετάσει η εκτίμηση κινδύνου τις περιοχές που μπορεί να συναντηθούν τα παιδιά; Για παράδειγμα, σχολείο, νεανικά/αθλητικά σωματεία.
- Το παιδί πιθανότατα θα δει την αφαίρεση των ηλεκτρονικών συσκευών του ως τιμωρία. Σκεφτείτε τι μπορείτε να κάνετε για να μετριαστεί αυτή η αίσθηση του παιδιού.
- Εάν οι πληροφορίες προέρχονται από άλλη πηγή, όπως ο φίλος του παιδιού, θα αισθανθεί το παιδί προδομένο;
- Δόθηκε αρκετή έμφαση στον/τους φερόμενο(ους) δράστη(-ους); Τι γίνεται για την ταυτοποίησή τους; Εάν υπάρχουν περιορισμοί, είναι αρκετά αποτελεσματικοί για να μειώσουν τον κίνδυνο για το παιδί;
- Το παιδί μπορεί να έχει αποκαλύψει την κακοποίηση αλλά μπορεί να αγνοεί ότι η κακοποίηση έχει καταγραφεί;
- Υπάρχουν πρόσθετες ενέργειες που θα μπορούσαν να μειώσουν το άγχος τους; Για παράδειγμα, σήμανση ιδιοκτησίας δεδομένων (property flagged), ενέργεια για αφαίρεση των εικόνων μέσω της Αναφοράς κατάργησης (report remove).
- Η οικογένεια ενημερώνεται τακτικά, ακόμα κι αν δεν συμβαίνει τίποτα; Η ενότητα γονέων του ιστότοπου του Ιδρύματος Marie Collins διαθέτει πόρους που μπορεί να τους φανούν χρήσιμοι.

Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφθείτε το
mariecollinsfoundation.org.uk

Ή επικοινωνήστε μαζί μας στο τηλέφωνο
01765 688827

help@mariecollinsfoundation.org.uk

Follow us for our latest news